

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 13. juni 1946.

Nr. 22

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 8. juni:

Brislingfisket slår godt til på Vestlandet.

Store tilførsler av lange til Ålesund.

Meget godt fiske ved Bjørnøya.

Fisket i uken som endte 8. juni var noe hemmet av værforholdene. Brislingfisket som tok til torsdag den 6. juni har til og med 8. juni gitt et ganske betydelig fangstutbytte med de fleste fangster i den sørlige og østlige del av Bjørnefjorden og i området fra Fjellberg innover forbi Halsnøy, i Høylandssundet og mot Åkra- og Matrefjorden i Sunnhordland, ennvidere en del til dels gode fangster i Ryfylke og i Masfjordområdet. Sildefisket går det nærmest smått med. Det beste fiske foregår nå i Sør-Trøndelag og på Nordmøre. Makrellfisket er nå på retur, og ukefangsten betydelig mindre enn i de nærmest foregående uker. I siste uke er der blitt ilandbrakt betydelige mengder lange i Ålesund. For øvrig hadde ruskevær ikke så liten innflytelse på bank- og kystfisket.

Brislingfisket.

Årets brislingsepong ble åpnet torsdag 6. juni kl. 12 med adgang til fiske over alt. Ved sesongens åpning var der dårlige værforhold både på Vestlandet og Østlandet, men på Vestlandet tok fisket straks en heldig vending. På Østlandet er der også til dels bra forekomster i Hvalerdistriktet, men der ligger brislingen kvalitativt sterkt tilbake.

På Vestlandet har det største fiske foregått i Bjørnefjorden på strekningen fra Lokksund nordover mot

Sævareidfjorden. Her er der satt tallrike og til dels store steng på opptil 2000 skjegger. Det har også vært satt enkelte steng i Langenuen og i Fjellberg, mens et annet stort tyngdepunkt finnes på nordsiden av Halsnøy og på innsiden av denne i Høylandssundet og derfra sørover mot Skånøvik og innover i munningene av Åkra- og Matrefjorden. I nevnte områder antas det den 11. juni ved opptakets begynnelse å være stengt ca. 70.000 skjegger.

For øvrig har der vært kastet i Masfjordområdet ved Myking i Austfjorden og ved Fonnes i Fensfjorden. Ved Fonnes hadde således 20 noter lørdag til dels meget pene fangster. Det er ikke usannsynlig at det står låssatt 15—20 000 skjegger i dette område. Det har også vært kastet i Sogn på strekningen Vik—Arnafjord, litt ved Vangsnes og en enkelt not ved Kvamsøy. Alt i alt kan det dreie seg om 12—14 fangster på 50 til 1000 skj. I Buskøy i Solund har brislingen også vist seg. Her er det tatt en del slumper på opptil 700 skj. I Sunnfjord og Nordfjord har det vært mer stille. Der er kastet 12—1400 skj. i Nordfjord.

I Rogaland begynte fisket i Sandsfjord, hvor der ble stengt ca. 10.000 skj. torsdag 6. juni. Fredag foregikk det kasting i Vindafjord og senere har det vært kastet i Høgsfjord. Det påregnes tils. å være stengt 40 000 skj.

Det har også foregått brislingfiske ved Flekkefjord og Mandal. Der er låssatt 2—3000 skj.

Østpå var der gode utsikter ved Hvaler, hvor der er stengt ca. 5000 skj. mest ved Singløy og Kirkøy.

Det ser ut for at en stor del av den hittil fangete brisling har vært på innsig fra havet. Fettprosenten vestpå holder seg således temmelig høy. Størst er den for Buskøy i Solund med opptil vel 17 pst., mens den i Masfjorden, Bjørnefjorden, ytre deler av Sunnhordland holder ca. 12 pst. Lenger inne i Åkre- og Matrefjorden ligger fettprosenten ned til 8—9 pst. Med hensyn til fiskens størrelse er denne bra i de ytterste distrikter, men i indre Masfjordområdet, i Bjørnefjorden og Sunnhordland inntil Halsnøy med 10 til 20 pst. utkast til dels mer. I indre områder i Sunnhordland er der en del steng som anses som tvilsomme hva størrelse angår.

I Rogaland har brislingen vist seg å holde 9 à 10 pst. fett med opptil vel 20 pst. utkast.

Stort sett er fabrikantene ikke fornøyd med størrelsen, idet der er svært meget brisling av størrelsen 9 til 9,5 cm som medfører tverrpakking, eller langpakking med opptil 24—26 stykker pr. eske. Brislingen blir da svært tung og langsom å arbeide med i fabrikkene.

For Hvalerdistriktet er kvalitet og størrelse mindre tilfredsstillende. Størrelsen er ca. 9 à 9,5 cm og fettinnholdet ikke mer enn 2½ à 3½ pst.

Alt i alt synes det å herske enighet om at brislingfisket er begynt godt, at det har gode utsikter. For Vestlandets del er der foreløbig tilsterkkelig brisling for nærmere 3 ukers drift i hermetikkindustrien.

Sildefisket.

Der har ikke forekommet sildefiske av betydning i Nord-Norge eller Nord-Trøndelag. Fiskerne er i stor utstrekning beskjeftiget med våronn på sine gårdsbruk.

Sør-Trøndelag: I forløpne uke ble det satt 12 steng inneholdende tilsammen ca. 2200 hl sild av størrelsen 13—19 stk. pr. kg i Frøya og Hitra. Silden selges til agn, og noe av den vil bli levert til frysing for eksport. Dessuten har det i Stjørna vært fisket 1000 hl mussa.

I **Møre og Romsdal** ble det stengt 2550 hl sild på Nordmøre, 300 hl i Romsdal og 100 hl på Sunnmøre. På Nordmøre ble det fisket best i Bremsnes, hvor fangsten var 1550 hl. For øvrig på Nordmøre ble det fisket 180 hl omkring Fredøy, 200 hl i Aure, 170 hl ved Vinjeøra, 500 hl i Battenfjorden.

Sør for Stad ble det stengt bortimot 400 hl småsild på strekningen Sollund—Midthordland, hvortil kommer et par hundre hektoliter forfangstild.

Makrellfisket.

Makrellfisket i siste uke var delvis værhindret. Drivgarnfisket nærmer seg sin avslutning og ga lite utbytte. Dorgefisket ga en del til dels gode fangster, men været hindret temmelig meget. Der tas fortsatt en del notmakrell — således i uken i Haugesundsdistriktet ca. 40 000 kg.

Påregnelig ukefangst var 500 tonn, og i alt er der fisket ca. 5000 tonn makrell. Av årets fangstmengde er der blant annet eksportert fersk ca. 230 tonn, levert til frysing for eksport 660 tonn, saltet 350 tonn og anvendt til hermetikk 60 tonn.

Bankfisket.

Fra Tromsø meldes om bra fiske på bankene utfor kysten, men om meget vanskelig agnsituasjon. I uken ble der tilført 29 tonn torsk, 13,5 tonn kveite, 13,5 tonn brosmes, 6 tonn steinbit, 3 tonn hyse, samt mindre mengder av andre fiskesorter.

To fartøyer er innkommet til Tromsø fra Bjørnøyfeltet. Den ene med 70 tonn saltfisk, den annen med 15 tonn saltfisk, 8 tonn ferskfisk og 2 tonn kveite, samt 12 hl lever. Der er storartet godt fiske på Bjørnøyfeltet, og mange fartøyer er avgått de siste dager.

Ruskevær hindret driften på de nære kystbanker og på Tampen og Shetland var det ikke alle som fikk drifte fullt ut. Fangsten for sistnevnte fangstfelt var på 25 000 kg rundfisk og ca. 2000 kg kveite. Der er imidlertid innbrakt betydelige mengder fisk til Ålesund, således i ukens løp ca. 700 000 kg lange, 30 000 kg brosmes og 15 000 kg kveite. Til Kristiansund ble det blant annet innbrakt 37 tonn lange, 18 tonn brosmes.

Ukefangsten for Måløy og omegn kom opp i 119 tonn, hvorav nevnes 87,2 tonn lange og 22,5 tonn brosmes.

Håbrandfisket.

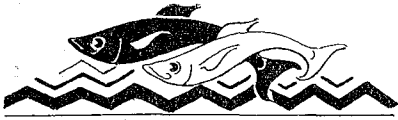
Håbrandfisket i siste uke kan karakteriseres som middels. Det har foregått på den sørlige del av Norskerevet og på den nordlige del av Fladengrund. I løpet av siste uke kom det inn til Bergen 20 båter med nærmere 100 000 kg håbrand.

Vårtorskefisket i Finnmark

er nå betydelig mindre enn før, men det foregår et til dels godt bankfiske fra Vardø og Båtsfjord.

For øvrig henvises til kvantumsoppgave annet sted i bladet.

Oversikt, forts. side 255.

Litt av hvert.

Nytt svensk dyppfrysningsanlegg. I Gravarna i det nordlige Bohuslan planlegges en fabrikk for kjemisk framstilling av is, og et anlegg for dyppfrysing av fisk etter den amerikanske metode.

Det er meningen å bygge ut en stor fiskehavn i forbi-delse med anleggene, og man venter at stedet skal bli Bohuslans viktigste fiskehavn og et sentrum for fiskehandelen.

Arbeidet med havnutbyggingen har pågått over et år, og er beregnet å koste 1,2 mill. kroner.

Fiskebåtredernes forening hadde konstitue-rende møte i Bergen 3. juni 1946.

»Forbundet skal ha til oppgave å arbeide for saker av felles interesse for fiskerinæringen samt å vareta fiskebåt-redernes interesser ved forhandlinger med de offentlige myn-digheter, liksom den på de tilsluttede foreningers vegne skal forhandle med sjømannsorganisasjonene i tariffsaker og inngå bindende avtale med disse,« heter det i en redegjørelse.

Prisen på fisk (ikke sild) 2. halvår 1946 ble drøftet på et møte som begynte i Prisdirektoratet 3. juni 1946. Fiskernes syn ble framholdt gjennom Norges Fiskarlag. Det møtte representanter fra hele kysten.

Trålerloven bør ikke tas opp til revisjon nå, uttalte styret i Norges Fiskarlag på et møte i slutten av mai.

På et møte i Trondheim av fiskere fra hele kysten ble det nylig gitt en uttalelse om fiskernes jamstilling. I den pressmeldingen som ble sendt ut, heter det blant annet:

Fiskerne vil motsette seg et hvert forsøk fra andre befolk-ningsgruppers side på å øke sin levestandard. Enhver pris-øking eller lønnsøking vil derfor straks bli møtt med til-svarende krav fra fiskernes side, men fiskerne vil, så lenge som mulig, støtte den stabiliseringslinje som følges av myn-dighetene, og vil ikke ta ansvaret for en utvikling som kan skape økonomisk kaos.

Torskefiskerienes eksportører gjør seg nå klar til å levere, og har drøftet kvotegrunnlag m. v. med departementet.

»Fiskets Gang« vil forsøke å holde minst 12 sider i sommertiden også. Artikkelserien om »All verdens fiskerier« blir tatt opp igjen med det første.

Det norske sildefiske ved Island i år. Formannen i Islandssildfiskernes forening uttaler at det antakelig vil gå over ca. 130 fartøyer med en kapasitet på ca. 150 000 tønner saltet og krydret sild tilsammen.

Den nordnorske ferskfiskrute på Eng-land arbeides det med. Det har vært antydnet at Trond-heim i år vil bevilge 400 000 kroner til foretagendet.

Fiskeridirektør Ola Brynjelsen var i uken før pinse en tur til Belgia i anledning av fiskeredskaps-leveransene.

Fiskeristatistikken for 1944 er nå på det nærmeste ferdig, og blir trykt så snart som det blir mulig

å få plass i noe trykkeri. Sluttallene avviker ikke særlig meget fra de foreløbige tallene som er gjengitt i »Fiskets Gang« nr. 1. Sluttallene viser en samlet mengde på 642 681 tonn, til en samlet tørstehandsverdi av 160,8 mill. kroner.

Ny lov om Fiskeribanken. En komité har nå gitt innstilling med forslag til ny lov om Den norske stats fiskeribank. I den interessante innstilling gjengis en utred-ning av sekretær Inggard Johnsen som påviser at banken har tapt svært lite på utlånene til fiskere. Banken var etter planene ved starten sterkt sosialt preget, men har likevel ikke drevet med annet enn 1. prioritets lån vanligvis be-grenset til 50 prosent av taksverdien. Det foreslås nå at all finansiering av fiskeriene går gjennom banken, både den forretningsmessige og den mer sosialt betonte hjelpevirksom-het. Vi kommer senere tilbake til denne innstillingen.

Selskapet for de norske fiskeriers fremme har nettopp gitt ut en årsberetning som vi vil gjengi utdrag av i et senere nummer.

Pensjonsfond for fiskerne. Troms Fiskar-fylking har foreslått at en straks tar opp spørsmålet om å sette av en bestemt prosent av overskuddet i de økonomiske organisasjoner til dette formål.

Barnetrygd blir det nå antakelig tale om også for fiskerne, jevnfør statsministerens uttalelse om at regjeringens forslag om barnetrygd skal utvides til å gjelde alle sam-funnsgrupper.

Fisken skal fram! I følge en pressemelding fra Kjøbenhavn gjennom NTB er det oppnådd overenskomst om bedring av transporten av fersk fisk til »sulteområdene«. Hurtige godstog skal kjøres fra fiskehavnene direkte til de områder hvor varene er mest påkrevet, opplyses det i et kommuniké.

Der hvor det ikke er jernbaneforbindelse vil det bli ordnet med forsendelser etter landeveiene. Der det dreier seg om lange transportstrekninger vil man forsøke å få i stand den nødvendige kjølevogntransport fra andre europeiske land.

Blant de land som var representert var også Norge. European Central Inland Transport Organisation ble opp-rettet i London i september med det oppdrag å samordne og gjenreise Europas transportvesen til lands, særlig jern-banene. Meldingen kommer fra en konferanse som denne organisasjon har fått i stand.

Situasjonsrapporter for annen halvdel av mai 1946.

Fra fiskeriinspektøren i Nordland, datert 4. juni:

Kjølig nordlig vind har hindret driften denne periode, fremdeles liten deltakelse grunnet brenselsforsyning og onne-arbeid, liksom fiskeforekomstene i distriktet heller ikke innbyr til noen omfattende drift. Vårfisket for Vesterålen er begynt å komme i gang, det fiskes en del torsk, brosmme, lange og uer, liksom seien er formerket, men fangstene hittil ubetyde-lig, til dels dårlig om agn, foreløbig deltar 8 båter med 54 mann. Trålersesongen på Andenesfeltet ebber ut, og

marinekontoret i Harstad melder at tråleroppsynet snart vil bli hevet. Litt småtorskefiske, men ellers ubetydelig drift Lofoten, seien ennå ikke merket her. Seiforekomster i Sørfold- og Saltendistriktet, men ennå små fangster på grunn av det kjølige vær. Fleste laksenøter nå satt, men av forannevnte årsak er utbyttet hittil temmelig smått, sannsynlig at en stor del a laksen ikke omsettes på regulær måte. Delvis bra linefiske Alstahaug, men driften hindret av agnmangel, seien ventes men hittil uteblitt, vanskelig avsetningsforhold meldes brasøydistriktet. Fra Bindal metues gode fiskeforekomster, særlig av sei, 40 mindre båter deltar. Været har hindret hvalfangsten og forekomstene antas små sammenliknet med tidligere år. Fangerne melder om lite åte i sjøen, og venter mindre bra sesong.

Fra fiskeriinspektøren i Møre og Romsdal og Trøndelag, datert 5. juni:

Bankfisket har tatt seg godt opp i det siste og på Tampen og Shetland er kommet fangster fra 11 000 til 40 000 kg lange pr. båt, de fleste med full fangst. Også på Haltenbanken og Skjoldryggen har fisket gitt godt utbytte, med fangster opp til 30 000 kg rundfisk og 3000 kg kveite. På Storegga og Botnane har fisket vært bra, med fra 1500 til 7000 kg rundfisk og opp til 1200 kg kveite pr. båt. Snurrevadfisket har gitt enkelte bra fangster av hyse, men må fremdeles betegnes som smått. Det er ennå ikke kommet fart i seifisket. Småhvalfangsten har hittil gitt ubetydelig utbytte. Springerfangstene har vært noe ujevne, men med til dels gode fangster, opp til 80 stykker pr. båt. Der har i det siste vært bedre tilgang på agnsild. Fra Trøndelag meldes om små fiskeforekomster og at deltakelsen til fisket er lite omfattende, da fiskerne er opptatt med vanlig vårpuss. Laksefisket hittil smått over hele distriktet. Hummerfisket har gitt bra utbytte og prisene hittil relativt høye. D/S Kirkholmen er kommet fra torskefisket ved Vest-Island med ca. 75 tonn saltet torsk, etter 7 til 8 ukers tur. Det opplyses at der var bra med fisk til stede, men været var hele turen ugunstig. 3 linebåter herfra driver fiske ved Bjørnøya.

Ut-
landet.

Storbritannia. »En import av verdi for landet.«

I følge »Fish Trades Gazette« for 25. mai 1946 ble der nylig avholdt en lunsj i Victoria Hotel, Whitley Bay, arrangert av British Federation of Fish Importers, hvor blant annet den norske fiskeriutsending Carsten Hansen og den norske konsul P. Wisness deltok.

I en skåltale for British Federation of Fish Importers uttalte mr. Martin blant annet: »Foreningen kan nå se tilbake på den senere tids virksomhet med stolthet. Den har utfolder stor virksomhet og har oppnådd regjeringens anerkjennelse i og med at foreningens sildegruppe ble overdratt importen av fersk sild fra Norge. Foreningens medlemmer er anerkjent som innehavere av retten til import av dansk og norsk

ferskfisk. Riktig nok er der uenighet innen fiskebransjen om denne import burde være tillatt eller ikke, men jeg for min del kjenner denne ferskfisks verdi for både grossister, detaljister og forbrukere. Foreningen har i grunnen gjort en velgjerning gjennom å oppnå at denne fisk blir importert til landet. Her er et betydelig behov for matvarer og importen av denne sort fisk, som kvalitetsmessig som oftest er betydelig bedre enn mangan britiskfanget, innebærer store fordeler for både handelen, ministeriet og andre interesserte.«

I et svar uttalte mr Speight: »Vi ønsker ikke at importen skal gå foran vårt eget lands produksjon. Men vi vet at tross alle de anstrengelser som britiske produsenter har hatt, gjør vi vårt til å forsyne landet med næringsmidler. Vi skaffer fisk av høy kvalitativ standard, som kan supplere hjemmefangsten, og føler at vi utfører et aktverdige arbeid.«

I lunsjen deltok en hel rekke fiskeimportører fra forskjellige steder i England og Skottland, hvis navn vil være velkjente for mange av »Fiskets Gang«s lesere. I lunsjen deltok også en del bankfolk og andre fiskeriinteresserte. Der ble talt for »våre venner danskene og nordmennene«. Blant dem som talte var også Carsten Hansen.

Under lunsjen ble det også nevnt at det nå arbeides med å få i gang import av laks og reker.

Storbritannias fiskeutbytte.

Storbritannias totalutbytte av fisk i første kvartal 1946 kom opp i 2 882 720 cwts. (1 cwt. = 50,8 kg) til verdi £ 8 159 657. Tilsvarende tall for 1945 var 1 225 521 cwts. til verdi £ 3 631 236 og i 1938 4 255 251 cwts. til verdi £ 3 804 897. I mars måned ble det ilandbrakt 1 244 420 cwts. fisk til en verdi av £ 3 502 200 i Storbritannia. Verdien for England og Wales alene var £ 2 789 883. De viktigste fiskearter i marskvantumet var for England og Wales torsk med 349 922 cwts., hyse 211 450 cwts. og lysing 102 405 cwts.

Mangel på hermetikkoljer i USA.

Vi bemerker at U. S. A.'s landbruksdepartement har underrettet de hermetikkfabrikker, som pakker størjearter (tuna, bonito og yellowtail) og sardiner, om at det kun blir gitt adgang til nedlegging i soyanøttolje og på kvøtebasis. Tidligere ble det også benyttet bomullsfrøolje og peanøttolje ved nedleggingen av disse varer. Knapphet på omtalte oljer bevirker nå at tildelingen må opphøre.

Pakkerne kan heller ikke forsyne seg med olje for mer enn 30 dagers behov under ett, dog kan de som pakker sin produksjon på mindre enn 30 dager utta hele oljekvantumet på en gang.

Sovjetsamveldets fiskeriadministrasjon.

Den 9. mai 1946 ble følgende »ordre fra presidentskapet for SSSR's Høyeste Sovjet«, datert 8. mai, offentliggjort i pressen:

1. SSSR's Fiskeriministerium deles i to ministerier — Fiskeriministeriet for SSSR's østlige områder og Fiskeriministeriet for SSSR's vestlige områder.
2. Under Fiskeriministeriet for SSSR's østlige områder skal sortere alle fiskeriforetagender og -organisasjoner og fiskerflåten i det fjerne østen og Sibir.

3. Under Fiskeriministeriet for SSSR's vestlige områder skal sortere fiskeriforetagender og -organisasjoner og fiskeriflåten på det Kaspiske hav, Azov-havet og Svartehavet, på Østersjøen og i de nordlige havområder.
4. Fiskeriministeriene for SSSR's vestlige og østlige områder skal lede foretagender og organisasjoner i samsvar med en liste som vil bli vedtatt av SSSR's regjering.

20 000 tonn dansk fisk til den amerikanske sone i Tyskland.

Danmark har sluttet definitivt avtale om levering av 20 000 tonn fersk og tilberedt fisk til den amerikanske sone i Tyskland. Avtalen omfatter leveringer til en verdi av \$ 4 525 406 inklusiv frakt. Leveransene skal begynne 1. juni og fordeles med 1/5 av kvantumet på hver måned. Fersk og røket fisk skal leveres med bil til bestemmelsesstedet. De saltete varer skal leveres pr. skip i Wesermünde. Frakten fra den dansk-tyske grense til bestemmelsesstedet i amerikansk sone må ikke overskride: Fra grensen til Giesen \$ 47,99 pr. nettotonn, til Frankfurt am Main 58,42, til Cassel 39,64, til Wiesbaden 56,33, til Hof 50,07, til Darmstadt 54,25, Mannheim 58,42, til Karlsruhe 60,50, til Heidelberg 58,42, til Phortzheim 64,68 osv. Prisene på varene i danske kroner blir ca: 12 000 tonn sløyd rødspette kr. 0,80 pr. kg, 2000 tonn annen flatfisk kr. 0,70, 1000 tonn torsk og annen torskefisk uten hode kr. 0,85, 500 tonn torskefilet med skinn kr. 1,40, 1750 tonn annen fersk fisk, herunder 500 tonn sild opp til 25 stk. pr. kg kr. 0,45, 250 tonn ferskvannsfisk kr. 0,45, 500 tonn koldrøkt fisk kr. 1,50, 400 tonn saltet makrell (over 135 gram pr. stk.) kr. 1,35, 600 tonn saltet makrell over 65 gram pr. stk. kr. 0,80, 100 tonn saltet sild inntil 17 stk. pr. kg kr. 1,10, 400 tonn saltet sild 18—30 stk. pr. kg kr. 0,85 og 500 tonn torskefisk, tørrsaltet eller i lake kr. 1,40.

Islandsk tråler sjøsatt i England.

Den første av de 8 trålerne som den islandske regjering har kontrahert i England, ble nylig sjøsatt. »Ingolfur Arnarson«, som er 175 fot lang, er utstyrt med alle moderne hjelpemidler.

Markedsnytt for norske fiskeriprodukter.

Fileteksporten til U. S. A.

I følge en UP-melding til »Bergens Tidende« har Norge underrettet den amerikanske regjering om at landet er villig til å sette en bestemt grense for norsk fiskeeksport til De forente stater, på den betingelse at Norge sikres en rimelig andel av det amerikanske marked. På bransjehold i De forente stater har man uttrykt en viss frykt for at den norske frosne fisk vil bety en fare for den amerikanske, hvis den igjen blir tilbudt på det amerikanske marked. Fra norsk side har man derfor vært engstelig for at begrensningen av importen kan skje etter regler som tar hensyn til hvor store mengder De forente stater har importert fra vedkommende land i de senere år.

På norsk hold antyder man den ordning at det skal tas hensyn til de fiskeeksporterende lands overskuddslagre, Norge kan i alt eksportere 85 prosent av det utbytte fiskeriene gir,

og landets eksport går nå for det meste til nødlidende land i Europa.

Disse synspunkter er framlagt for vedkommende departement, tollkommisjonen og andre instanser som vil behandle en eventuell begrensning av den amerikanske fiskeimport, opplyses det på norsk hold her. Samtidig har man også pekt på at det var nordmennene som for mer enn 20 år siden var de første som eksporterte frosne fileter til De forente stater.

Norges klippfisk og saltfisk går unna.

Direktøren i Handelsdepartementets fisketransport er nettopp kommet til Ålesund etter en to måneders tur til De forente stater og Cuba.

Allokeringen gikk som tidligere meddelt i orden, sier Skarbøvig til »Sunnmørsposten«. Hele den norske produksjon av disse fiskesorter ble allokert til forskjellige markeder under hensyntagen til UNRRA's interesser. UNRRA har jo et veldig behov for øyeblikket og dette ble for en vesentlig del imøtekommet. Sett med norske øyne må en si at allokeringen gikk tilfredsstillende, og det er all grunn til å være fornøyd. I tiden som kommer blir det en voldsom eksport både når det gjelder klippfisk og saltfisk. Alt vi kan produsere går unna, og etter forlydende skal prisene være slik at de går an.

Både på Cuba og i De forente stater er der stor interesse for norsk fisk, men på Cuba har en ikke kjøle- og fryseanlegg, og det kan derfor ikke bli tale om eksport av frosne varer dit foreløpig. De forente stater kan imidlertid i framtiden bli en god avtaker av norske fiskeriprodukter. Forholdene lå stort sett meget godt til rette der. Det ligger også forholdsvis godt an når det gjelder tonnasjen, heter det til slutt.

Oversikt., forts. fra side 252.

Vårfisket i Finnmark og landets samlede torskefiske pr. 1/6—1946.

Vårtorskefisket i Finnmark.

Pr. 1. juni er der i Finnmark oppfisket 10 194 tonn torsk, hvorav hengt 5829 (som rotskjær 133), saltet 3440, anvendt fersk og iset 891, anvendt til ferskfilet 34 tonn, tilvirket 2623 hl dampmedisintran og brukt 1491 hl lever til annen tran. I fisket deltok 614 båter med 2573 mann. Der var framført 21 kjøpefartøyer, 48 landkjøpere, 6 produksjonslag, 12 selyprodusenter og 13 trandamperier. Fiskevekten var 280 — 250, leverholdigheten 1300 — 1200 og tranprosenten 37 — 45. Utenom torsk er der fisket 1878 tonn hyse, hvorav hengt 1068 tonn, 41 tonn sei, hvorav hengt 31, saltet 7, 21 tonn brosme hengt, 137 tonn kveite, 66 tonn steinbit, hvorav saltet 24.

Landets samlede torskefiske.

Pr. 1. juni er der oppfisket 179 691 tonn torsk, hvorav hengt 49 985, saltet 104 293, anvendt fersk

Forts. s. 258.

Trålfiske.

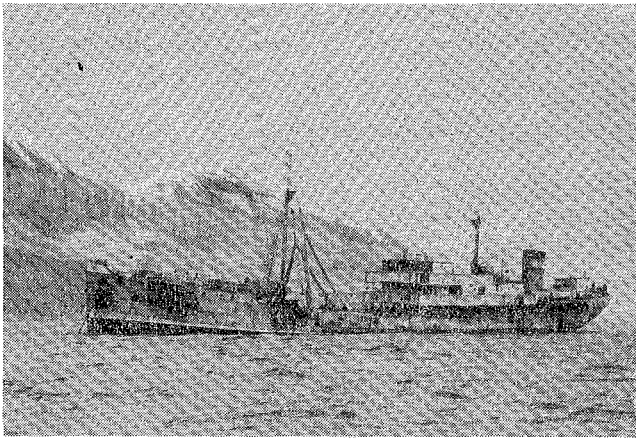
Av Thor Iversen.

Forts. fra nr 20, s. 233.

Også en del andre bestemmelser i denne loven virker hemmende for norske trålere i konkurranse med utenlandske.

Loven stiller dog de såkalte »småtrålere« — motorkuttere mindre enn 50 tonn — i en særstilling. Disse må riktignok også ha tillatelse til å bruke trål og har en del forpliktelser, men de gis allikevel anledning til å tilberede og selge sin fangst etter eget ønske. Det vil si de kan drive ferskfisktråling.

Vi har noen norske småtrålere, men antallet av dem er lite, bare 20—30 farkoster i alt, fordelt omtrent likelig på Skagerakkysten og Møre.

Fransk motortråler «Saint Martin Legasse», Bjørnøya 1930. Lasteevne 1000 tonn saltfisk. 700 hk dieselmotor. 52 manns besetning.

Fisketråling begynte på Skagerakkysten i 1920-årene for fangst vesentlig etter smørflyndre på mudderbunnen i den dype Norske Renne og foregår ned til et par hundre favners dyp. Fiskerne her bruker en egen norsk tråltype utviklet med reketrålen som forbilde. Den er liten og lettbygget og tåler ikke hårhendt behandling og brukes av små farkoster. På vår sydlige kyst ser det ut til at interessen nå er blitt sterk for å ta fatt på tråling etter sild på bankene i Nordsjøen og omgivelser, slik som svenskene allerede gjør det og som danskene vil begynne med, men til slikt fiske fordres større farkoster med kraftige motorer, antakelig helst ikke mindre enn 50 til 100 tonn.

På Mørekysten brukes en litt større trål av svensk type. Den fanger godt, men er meget lettbygget i forhold til den engelske trål, og tåler ikke hård bunn.

Møretrålerne fisker, med sine temmelig små, ordinære motorkuttere, oppå selve bankplataet, hvor der er flekkevis jevn nok bunn. De søker etter de fiskearter, som egner seg best til ferskfiskvare, slik som forskjellige flyndrearter, hyse og andre.

De gjør tkesturer og iser ned sin fangst direkte i kasser ombord, og kan derved levere en første classes ferskfiskvare.

Det er nemlig så, at fisk tatt med trål på ingen måte behøver å bli av ringere kvalitet enn fisk tatt med andre slags redskaper ute på havet. Riktignok har den såkalte »trålfisk« fått et dårlig ord på seg, og det kan den nok fortjene under visse forutsetninger, således når trålen slepes på bunnen i kanskje altfor lang tid slik som kan være tilfelle i Nordsjøen med tråltrekk på opptil 6 à 8 timer, når fiskeforekomsten er svært liten. På langvarige fisketurer til fjerne farvann, vil selvsagt også fiskens kvalitet forringes, især hvis den er iset ned i altfor høye lag i fiskebingene.

Under alt fiske, hvor fangsten skal leveres til ferskfiskvare, likegyldig hva slags redskap blir brukt, må fisketurene være forholdsvis kortvarige, selv om is benyttes. Annerledes er det hvis fartøyet er utstyrt med kjøle- eller fryserom.

Der finnes store områder på alle banker, ikke minst i de norske farvann, hvor bunnen er så skarp og ujevn, at selv den mest robuste trål av dem som brukes i dag ikke kan klare påkjenningen og således ikke kan benyttes, men der hvor trålen kan gå er den ubestridt det mest effektive av alle slags redskaper for fangst av bunnfisk.

Trålfisket trenger forholdsvis få folk, fordi det er maskinkraften som utfører det vesentlige arbeide. Men med alle sine fordeler er trålfisket et »røft« fiske. Trålen tar alt den treffer på sin vei langs havbunnen, uten skånsel.

Dette har vært kjent, mer og mindre innrømmet, og diskutert blant interesserte i de trålfiskende land, like fra trålfisket først begynte for mange hundre år siden og opp til vår tid. Under det internasjonale fiskeriråds forhandlinger går stadig trålspørsmålet igjen og rådet anstrenger seg for å bote på trålfiskets ulemper.

Tross alt det ufordelaktige som kan sies om trålen, er likevel fisket med den blitt naturlig utviklet, uten større hindringer, i alle land unntatt Norge.

Når spørsmålet om tråling nå etter krigen atter er tatt opp til drøftelse hos oss, skyldes vel dette først og fremst de direkte interesserte, som har sin tråler-tillatelse i behold etter krigen. Disse ønsker selvsagt en lovforandring som gir dem friere arbeidsforhold og bedre muligheter for en lønnsom drift. De ønsker

også å få anledning til å utvide sin bedrift med flere fartøyer.

For øvrig synes det som om interessens for tråling er øket betydelig på kysten i den senere tid, kanskje især blant de »rene« fiskere. Med »rene« mener jeg, i denne forbindelse alle dem som har fiskeri til eneste næringsvei året rundt. Denne klasse av fiskere utgjør en tredjedel av det samlede fiskeriantall. De øvrige to tredjedeler driver annen virksomhet, mest jordbruk i en større eller mindre del av året.

Det ser også ut til at de ansvarlige fiskeri- og høyere statsmyndigheter finner det påkrevd å ta trålerfisket opp til ny drøftelse nå.

Den nå gjeldende trålerlovs drastiske bestemmelser er jo ikke framkommet utelukkende av frykt for de ulemper på forskjellig vis som et frigitt trålfiske eventuelt ville kunne forårsake, men også ses på bakgrunn av de høyst vanskelige handels- og eksport-

forhold, som oppstod i mellomkrigstiden, da loven ble gitt.

Nå etter krigen er disse forhold i alle fall forandret med forhåpentlig lysere utsikter i framtiden.

Det er mange her i Norge i dag, som tror vi er nødsaket til å følge med, også når det gjelder trålfisket. De mener at en skarp konkurranse med utenlandsk tråling er nødvendig og den eneste praktisk mulige utvei til å kunne hevde oss i framtiden. De finner det håpløst å få bremsset og minsket de fremmede fiskeres utnyttelse av fiskebestanden i våre hjemlige farvann på noen annen måte. De peker på at vi nå har en grunnstamme av øvete og meget dyktige trålfiskere til å oppta en konkurranse med, og de mener at tiden nettopp nå er den riktige tid til å ta kraftig fatt.

Ja, de har nok meget å fare med disse karene, men det er nok noen som har alvorlige betenkeligheter også.

Bokføring for fiskere.

Under krigen ble det av Fiskeridirektoratet nedsatt en nemnd som skulle forberede en konkurranse om lærebok i bokføring for fiskere. Vi hitsetter her det programmet som ble sendt deltakerne i konkurransen, idet vi antar det har interesse utover den aktuelle situasjon som forelå da.

Det kom bare inn to besvarelser. Den ene holder forfatteren nå på med å forberede til trykning.

1. Boken må først gi den nødvendige opplæring i alminnelig bokføring omfattende oppstilling av status, anlegg og åpning av de nødvendige bøker, postering av de for fiskeren gjengse forretningstilfelle og avslutning.

Regnskapet må utformes med sikte på å tilfredsstille følgende krav:

- a. Det skal til enhver tid gi oversikt over eiendeler, fordringer og forpliktelser.
- b. Det skal danne grunnlag for oppgjør med part-havere og lottakere.
- c. Det skal gi de opplysninger som kreves for avgivelse av oppgaver til de offentlige myndigheter (næringsoppgave, selvangivelse, regnskapsoppgaver til Fiskeridirektørens driftsøkonomiske undersøkelser).
- d. Regnskapet skal så vidt mulig anlegges slik at det blir mulig for fiskeren å sammenlikne utbytte og lønnsomhet for de forskjellige slags fiske han har deltatt i, slik at regnskapet kan gi ham hjelp til å disponere arbeidstid, båt og redskap på den mest regningsvarende måte.

2. For å fylle de under b, c og d nevnte krav må der legges særlig vekt på hensiktsmessig spesifisering av utgifter og omkostninger, slik at de mengde- og verdioppgaver som forlanges av de forskjellige myndigheter greit kan finnes av bøkene. Videre må forklares beregninger av rente, avskrivninger og vedlikeholdsomkostninger på båter og varig utstyr og redskap samt fordelingen av disse omkostninger på de ulike oppgjør med det formål å kunne finne det riktige resultat for de enkelte sesonger eller turer. Skilnaden mellom vedlikehold og forbedring resp. utvidelse av de varige driftsmidler (båt, bygninger, redskap) må klargjøres og vises ved eksempler (utskiftning av motor, ombygging eller forlengelse av skrog, øking av redskapsmengde, kjøp av småbåter, gavlbåter m. v.).
3. Da oppgjørsmåtene i de forskjellige distrikter og fiskerier er ulike, må de viktigste oppgjørformer forklares og innøves ved eksempler. Følgende bør under enhver omstendighet gjennomgås:

Torshefiske o. l.

1. Oppgjør for et garnlag, et linelag og et jukse-lag etter endt lofottur.
2. Det samme for vinterfisket og for vårtorskfisket i Finnmark.
3. Oppgjør for bankfiske i Nord-Norge (herunder Bjørnøya og Spitsbergen).
4. Oppgjør for fiske med seisnurpenot i Nord-Norge.

Sildefiske.

1. For vintersildfisket: Oppgjør for et lite og et stort snurpenotlag, for drivgarnslag, landnotlag og sette-garnslag.
2. Oppgjør for snurpenotfiske etter fetsild i Nord-Norge og småsild i Nord-Norge og Sør-Norge.
3. Oppgjør for garnfiske og for landnotfiske etter fetsild.
4. Oppgjør for sildefiske under Island både for snurpenot og garn.

Annet fiske.

1. Oppgjør for en håbrandtur og for en pigghåtur på Vestlandet.
2. Oppgjør for snurpenotfiske etter brisling.
3. Oppgjør for makrellfiske med drivgarn.
4. Oppgjør for småhvalfangst m. v. og for fangst på ishavet.
5. Linefiske under Island og Grønland.

Dessuten bør medtas årsoppgjør både for små og store farkoster. For farkoster på under 30 fot bør årsoppgjøret dog legges an noe enklere enn for de større. Minimumskravet bør være en regnskapsføring som gjør det mulig ved årets slutt å fylle ut de skjemaer som de såkalte »Statsbåter» er pålagt å bruke når de skal gi regnskap til Fiskeridirektoratet. Sesongoppgjør for et lag som selv tilvirker fangsten helt eller delvis vil også være ønskelig.

Eksempelsamlingen må være slik at den gir helt detaljerte posteringsøvelser, mest mulig i samsvar med den måten hvorpå fiskerne foretar sine innkjøp og salg. De oppgjør som holdes når sesongen er slutt, bør falle i tråd med de oppgjørsmåter som faktisk er i bruk, men her er det også mulighet for å gå noe videre. Der må også være adgang til å foreslå mer hensiktsmessige oppgjørsmåter.

Det forutsettes også at det før utarbeidelsen av en lærebok blir studert hele ordningen i fiskernes salgslag slik som denne framgår av lagenes vedtekter og forretningsregler.

4. Alt etter bedriftens størrelse må der stilles ulike krav til regnskapet. Det antydes som en mulighet at man søker å skjelle mellom store, middelsstore og små bedrifter. Der bør utarbeides eksempler på opplegg av regnskap for hver av disse bedriftsgrupper enten selvstendig eller i tilknytning til gjennomgåelse av oppgjørsmåtene.
5. Det vil også være ønskelig å få gjennomgått en del enklere kalkulasjoner, særlig i forbindelse med nyanskaffelse og utskiftning av fartøy o. l., videre forhåndskalkyler for enkelte turer eller sesonger, f. eks. for avgjørelse av frakttilbud, finansiering av en planlagt større ekspedisjon eller liknende.

Komiteen tror det vil være hensiktsmessig å dele læreboken i to hoveddeler. Den første burde da gi grunnbegrepene og bokføringens alminnelige prinsipper og teknikk, dog utformet med nøye henblikk på fiskerforhold, både hva uttrykksmåte og eksempelvalg angår. I annen del burde så komme oppgjør systematisk ordnet og med passende eksempelvalg. Antakelig ville det være hensiktsmessig å innflette de under 5 nevnte kalkulasjonseksempler i denne del. Det bør dog stå forfatterne fritt å ordne stoffet på annen måte.

Komiteen vil til slutt nevne at den anser det ønskelig om der i boken også kunne gis noen veiledning om hvordan regnskapene skal kunne nyttes som veiledning for fiskeren i hans økonomiske disposisjoner. Det vil her først og fremst bli tale om enkle statistiske oppstillinger som viser forløpet av inntekter, omkostninger og resultat fra sesong til sesong og fra år til år. Noe bestemt krav anser man det dog ikke for riktig å stille på dette punkt.

Med hensyn til handelsrettslig stoff anser en det ønskelig å ta med det som er nødvendig for forståelse og riktig regn-

skapsmessig postering av de vanlig forekommende forretningsstilfelle.

Det er også ønskelig å ta med veiledning for kontrakt-skriving, utferdigelse av lånedokumenter o. l.

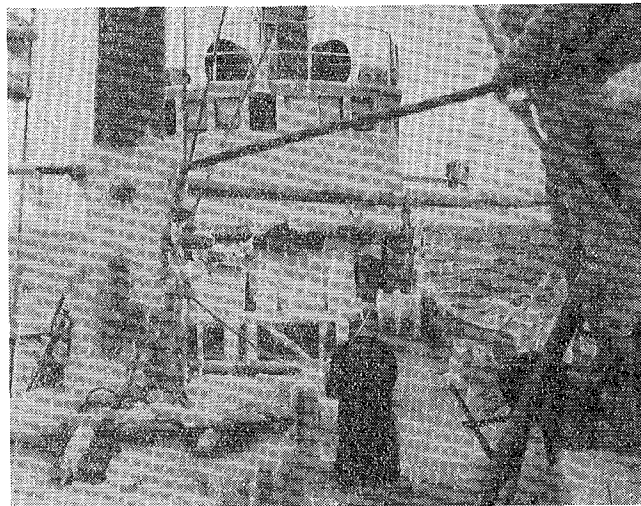

Vårfiske, forts. fra s. 255.

20 629, til ferskfiskfilet 4449 tonn, tilvirket 98 703 hl dampmedisintran og brukt 3845 hl lever til annen tran. Tallene for rogn er uforandrete.

Landets samlede torskfiske pr. 24. mai var falt ut i forrige nummer, hvorfor det hitsettes her. Det var et totalutbytte på 178 739 tonn, hvorav hengt 49 619, saltet 103 802, anvendt fersk og iset 20 534, til filet 4449, alt tonn, tilvirket 98 461 hl dampmedisintran og brukt 3551 hl lever til annen tran. Rognpartiene er uforandrete.

I tilknytning til Thor Iversens artikkel om trålfisket gjengir vi dette vinterbildet, som taler for seg selv.

Tapte kunder koster mer enn tapte fisk. Kvalitet gir vedvarende utbytte.

Hvis en fiskehandler oppdager at noe av hans lager er blitt forringet i kvalitet og han kasserer det, så taper han hva fisken koster ham og — det er ille, men hvis han beholder det til han kan selge det til en godtroende kunde, vil han redde det som fisken koster ham — men han vil høyst sannsynlig miste kunden.

Og det er verre enn å miste noe fisk.

Det er den tilfredse kunde som kommer regelmessig tilbake og kjøper mer, som er grunnlaget for en god forretning på lang sikt for fiskehandleren.

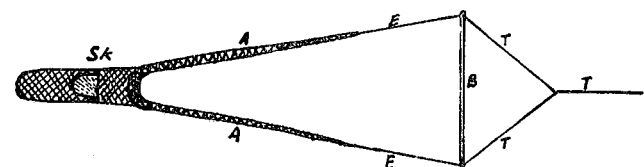
Ålevadet og ålefisket.

Av Magnus Halaas.

Magnus Halaas arbeider i Fiskeridirektoratet. Han var med på forsøkene på Skagerakkysten den gangen ålevadet ble prøvet og har ellers interessert seg særlig for det som vi her har kalt sjøens småbruksnæringer. Senere vil Halaas fortelle om sine undersøkelser over »blankålen« og videre om håkjerringfisket på Norskekysten.

Sommeren 1929 begynte noen fiskere fra Onsøy å benytte et nytt redskap for å fiske ål med. Dette redskap var innkjøpt fra Danmark, det såkalte åleslepevad, også benevnt åletrål. Fisket med dette redskap foregår på fra 2 til 5 favner vann og redskapet slepes langs bunnen i kortere eller lengre tid alt etter som forholdene ligger an. Som fartøy benyttes mindre skøyter eller åpne motorbåter.

Flere fiskere tok snart etter, og i 1930 hadde fisket strukket seg langs Sørlandskysten til bort i mot Kristiansand. Dette fiske ga et meget godt utbytte, men

Åleslepevad sett ovenfra. A. vadarm, B. spilbom, E. linene, som fastgjør vadet til bommen. Sk. vadpose med kalv, T. slepeline med hanefot fastgjort i fartøy.

det ble anmeldt til myndighetene da man mente at bruken av dette redskap kom i strid med tråleloven av 22. mai 1925 som bare unntar Reke-trålen fra forbudet mot å fiske med bunnslепенot på Norsk sjøteritorium. Saken gikk opp til doms ved Sands herredsrett i august 1930, som erklærte redskapet som ulovlig.

Begynnelsen for denne dom var ikke bare at redskapet kom i strid med tråleloven, men den omfattet også både biologiske og praktiske spørsmål.

Etter at dommen var falt, innløp det til myndighetene flere henvendelser om å få redskapet frigitt. Fiskeridirektøren fikk i oppdrag av departementet å undersøke både de biologiske og praktiske spørsmål som var reist i forbindelse med ålevadets anvendelse til ålefiske. Fiskeridirektørens rapport til departementet vedr. disse undersøkelser gikk i det store og hele i redskapets favør. Det ble klarlagt at redskapet var lettvinnt og effektivt og ga de fiskere som brukte det et meget pent utbytte. Den skade som redska-

pet forvoldte på matnyttig fiskeyngel var ikke så stor, at man uten videre av den grunn burde gå til direkte forbud. Med hensyn til åleslepevadets forhold likeoverfor andre redskaper var det heller ikke noe der som direkte talte for at et forbud burde opprettes.

Fiskeridirektøren mente likevel at man burde gå forsiktig fram med hensyn til redskapets fulle frigivelse, og han foreslo for departementet at det foreløpig ble frigitt et par år i en nærmere begrenset tid av året — som prøve. Således fikk man mer erfaring for hvordan driften fortonet seg, og de forskjellige spørsmål ville da komme klarere fram.

Det var fiskere på Skagerakkysten som først tok åleslepevadet i bruk, og derfra ble også diskusjonen satt i gang om dets lovlighet. Fiskeridirektøren sendte således et rundskriv til samtlige fiskeriforeninger som stod tilsluttet Østlandske Fiskeriselskap, som inneholdt et forslag om en prøvetid og bad om en uttalelse i den anledning. Av svarene som forelå fra fiskerlagene, viste det seg at det var omtrent like mange som bifalt en prøvetid, som dem som ønsket helt forbud.

Departementet og Østlandske Fiskeriselskap var enig i Fiskeridirektørens forslag, mens Stortingets Sjøfarts- og fiskerikomité inntok en noe tvilende holdning likeoverfor saken.

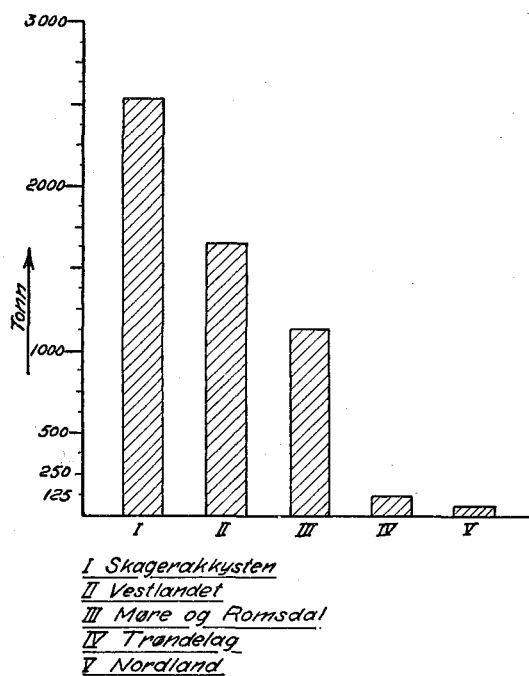
Under sakens endelige behandling i 1932 ble det ingen dispensasjon gitt for åleslepevadet, det vedble fremdeles å være forbudt, et forbud som ikke bare gjaldt Skagerakkysten men det hele land. Saken ble difinitivt avgjort mens den ennå så å si var på et forsøksstadium, og uten at kystens øvrige fiskere hadde hatt anledning til å uttale seg.

På Skagerakkysten har det i lange tider vært drevet et utstrakt fiske etter ål med forskjellige redskaper, og det var å vente at det oppstod interesse-motsetninger når et nytt redskap begynte å bli brukt i konkurranse med de før anvendte redskaper på samme fiskefelt, uvilje mot nye fiskeredskaper det er en foreteelse som har gått igjen siden århundrer tilbake, men det har bestandig vist seg at disse har tvunget

seg igjennom selv om det har tatt sin tid, diskusjonen omkring et nytt tiltak er ennå ikke stanset men bare sinket utviklingen.

Ålefisket inntar ikke noen særlig framskutt plass i de norske fiskerier, men det utgjør likevel en betydelig del av det fiske som foregår ut fra den hjemlige båtstø i de kyststrøk hvor dette fiske drives rasjonelt. Betrakter man en periode på 10 år fra 1930—1939 er det gjennomsnittlig oppfisket 548 tonn ål til en verdi av kr. 493 200 pr. år.

ÅLEFISKET PÅ DE STØRRE KYSTSTRØK I 10-ÅRS-
PERIODEN 1930-1939.

Av dette kvantum faller ca. 47 prosent på Skagerakkysten, 29,5 på Vestlandet, 19,5 på Møre og Romsdal og 4 prosent faller på hele den øvrige kyststrekning.

Går man ut fra at mulighetene for ålefisket på Skagerakkysten er tilfredsstillende utnyttet, så ligger fisket enda meget tilbake på Vestlandet. Møre og Romsdal har utmerkete ålefelter som ved rasjonell drift ville heve avkastningen meget betydelig. Det ålefiske som hittil har vært drevet i Trøndelag og Nordland er i stor utstrekning av tilreisende fiskere fra Vestlandet.

Hvor langt nordover kysten man vil finne drivverdige forekomster av ål det vet man ikke. Såvidt en vet er det ikke foretatt noen undersøkelse i den retning, heller ikke har det vært drevet noe ålefiske langs den nordlige kyst av slik betydning at et svar

på spørsmålet på denne måte kan foreligge, av spredte opplysninger på annet vis kan man imidlertid ha grunn til å tro at kysten så langt nord som til Andenes huser en betydelig ålebestand.

Jeg skal i denne forbindelse sitere bladet »Nordlandsposten« for 3. juli 1937: »En del fiskere fra Bergens og Haugesunds-kanten driver for tiden ålefiske oppetter Namdalskysten. »Nordlandsposten«s korrespondent har hatt en samtale med en av fiskerne som fortalte at i fjordene i Nærøy, Kolvereid og Vikna, finnes de beste ålefelter i landet. Angjeldende fisker hadde drevet ålefiske langs hele kysten fra Svenskekysten til langt opp over Nordland, men slike svære felter som på Namdalskysten hadde ikke han fisket på, tross det var enda tidlig på sesongen kunne man på 30—40 ruser få opp til 100 kg ål pr. natt.«

I et brev fra Lofoten sommeren 1936 nevntes det at en Møre-båt som drev prøvofiske etter ål ved Hopen fikk omkring 50 kg ål pr. natt.

Gjennom samtale med fiskere sørfra som har gjort tilfeldige turer etter ål i Trøndelag og til dels i Nordland har en bestandig fått det inntrykk at mulighetene for ålefiske i disse to kyststrøk er fullt like gode som lengre sørpå.

Fra Karmøy til Andenes er det strakt kystlinje på 700 nautiske mil med en mangfoldighet av fjorder, vik og sund, hvor hver fjordbunn og hver vik danner mer eller mindre gode felter for ålefiske. På den største del av denne kyststrekning som her er nevnt foregår det ikke noe fiske etter ål, eller i hvert fall meget lite. Ved å få et regulært fiske i gang her er det all grunn til å tro at man derved kan heve landets samlede ålefiske meget betydelig.

Åleslepevadet er her det rette redskap til å sette inn i drift, det er forholdsvis billig i anskaffelse og meget effektivt, når dette redskap ble tillatt å bruke, ville interessen for fisket øke meget fort. Åleslepevadet vil neppe møte noen uvilje eller bli ansett som konkurrent med andre redskaper langs kysten nordover fordi det ikke foregår noe fiske der på så grunt vann som dette redskap fisker på i alminnelighet. Her finnes det ingen åleruser eller hummerteiner eller andre redskaper som kan komme i friksjon med vadet på feltet.

Fra tid til annen og på forskjellige steder kan det sannsynligvis bli fanget en del fiskeyngel, men spørsmålet er om det er hensiktsmessig å hindre fiskerne i å utnytte de sikkert betydelige verdier som det ligger i ålefisket med slepevad langs kysten for å beskytte den fiskeyngel som av og til kan komme i vadet.

Utførsel av fisk og fiskeriprodukter i mars 1946, fordelt på tollsteder.

(Etter oppgaver fra Statistisk Sentralbyrå).

	Mengde tonn	Verdi kr.		Mengde tonn	Verdi kr.		Mengde tonn	Verdi kr.
Storsild saltet:			Tørrfisk, sei:			Annen fersk fisk:		
Skien	143	90 288	Bergen	7	13 230	Haugesund	34	30 019
Hauges.	678	393 263	Ålesund	1	2 790	Bergen	240	229 075
Bergen	1 144	682 916		8	16 020	Florø og Måløy	15	11 495
Ålesund	216	143 553				Ålesund	16	14 029
	2 181	1310 020				Kr.sund	5	6 364
Saltet vårsild:			Do., hyse:			Do., brosme:		
Skien	9	4 573	Bergen	2	4 319	Bergen	2	3 580
Egersund	202	114 335	Ålesund	2	4 320			
Skudenesh.	27	13 901		4	8 639			
Hauges.	1 013	511 866	Do., brosme:			Fersk, rogn:		
Bergen	2	970	Bergen	2	3 580	Bergen	48	47 800
Florø	104	60 367	Fersk, vårsild:			Florø og Måløy	—	228
Molde	253	118 756	Egersund	3 672	1 082 228	Ålesund	4	4 655
Kr.sund	51	28 860	Haugesund	21 867	5 804 165	Kr.sund	1	896
	1 660	853 628	Bergen	5 133	1 503 352	Sandnessjøen ..	1	708
Fetsild saltet:			Ålesund	85	20 988	Svolvær	10	7 571
Bergen	42	56 510	Trondheim	14	5 700	Tromsø	2	2 460
Ålesund	257	304 139		30 771	8 416 433		66	64 318
Kr.sund	354	427 387	Fersk storsild:			Sild, røykt:		
Trondheim	—	390	Bergen	191	91 029	Haugesund	29	28 345
	654	788 426	Ålesund	210	56 706	Bergen	80	119 105
Skjæresild:			Molde	8	3 200	Ålesund	61	94 753
Bergen	8	8 550	Kr.sund	55	20 577	Tr.heim	—	20
Kryddersild:				464	171 512		170	242 223
Bergen	7	4 925	Fersk, jetsild:			Hummer:		
Saltet fisk i tnr. og kasser:			Bergen	77	19 929	Kristiansand ..	2 625	31 000
Svolvær	50	96 646	Fersk, vårsild:			Stavanger	7 235	84 155
Klippfisk:			Kr.sund	14	10 000	Bergen	3 115	27 340
Bergen	63	160 520					12 975	142 495
Ålesund	877	1 798 494	Torskefilet:			Reker:		
Kr. sund	31	72 241	Bergen	40	40 109	Halden	4 014	18 031
	971	2 031 255	Trondheim	32	60 622	Fredrikstad....	19 304	83 821
Rundfisk, Finnm.:			Narvik	2	3 300	Oslo	2 755	8 836
Bergen	39	116 870	Svolvær	—	49	Kragerø	300	975
Ålesund	19	56 790		74	104 080	Langesund	506	1 550
	58	173 660	Annen fersk torusk:			Arendal	4 048	14 468
Rotshjær:			Oslo	32	34 732	Kristiansand ..	2 624	9 845
Bergen	3	6 840	Bergen	307	311 096	Fl.fjord	322	1 288
Ålesund	1	2 370	Florø og Måløy	7	7 185	Kopervik	100	350
	4	9 210	Ålesund	118	122 753	Bergen	6 650	24 556
Annen:			Kristiansund ..	179	183 651	Trondheim	7 451	20 849
Bergen	241	662 635	Trondheim	308	331 435		48 074	184 569
Ålesund	9	25 230	Sandnessjøen ..	21	23 532	Hermetikk:		
Svolvær	247	598 004	Bodø	42	23 855	Fr.stad	9	40 686
	497	1 285 869	Narvik	1	1 368	Oslo	3	14 835
			Svolvær	452	283 711	Stavanger	57	224 682
			Tromsø	61	51 834	Haugesund	25	95 853
				1 528	1 375 152	Bergen	196	535 405
						Trondheim	1	6 659
						Namsos	1	1 987
							292	920 107

Det er mulig at ålefisket vil utbre seg selv til de strøk av kysten hvor dette fiske enda ikke er kommet i gang, men skal denne utbredelse skje ved hjelp av ruser og teiner vil det uten tvil gå årtier før fisket kommer i gang på dette lange strøk.

Åleslepevadet bør snarest gis dispensasjon fra tråleloven og frigis til bruk. Hver dag som går av sommermånedene før dette skjer, er et tap for fiskerne og et tap for landet.

Utførsel av saltfisk 1920—1942 fordelt på tollsteder. (Efter »Fiskets Gang«).

	Oslo	Kristiansand	Egersund	Stavanger	Kopervik	Hangesund	Bergen	Florø	Måløy	Alesund	Molde	Kr. sund	Trondheim	Bodø	Svolvær	Narvik	Tromsø	Hammerfest	Vardø	Vadsø	Andre	I alt etter Fiskets Gang	I alt etter Norges Handel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
1920..	262	—	1	—	16	15	77	1 641	0	1 097	0	35	424	10	0	0	76	197	428	76	0	4 359	4 855
1921..	54	5	—	1	5	0	84	1 074	0	436	0	2	359	0	0	0	16	3 186	3 440	494	0	9 157	11 072
1922..	49	0	0	0	0	3	160	6	0	219	0	27	186	0	0	0	966	4 956	4 079	454	34	11 144	14 773
1923..	35	0	0	18	0	0	53	0	371	1 208	0	1 197	186	0	1 185	91	8 196	1 012	3 567	64	37	17 220	11 227
1924..	54	0	0	2	0	0	80	0	535	2 769	0	400	294	—	2 031	397	71	432	2 270	78	13	9 426	11 117
1925..	58	0	0	8	3	0	332	2	60	2 101	12	16	160	0	691	244	14	290	359	6	29	4 385	6 818
1926..	42	1	0	14	0	0	216	0	22	585	7	7	110	0	377	430	7	52	10	1	34	1 915	3 472
1927..	51	—	0	7	0	0	50	0	15	345	4	120	79	0	1 704	2	402	1 008	222	1	29	4 039	5 866
1928..	18	0	0	15	55	13	26	0	2	493	7	1 481	81	0	1 091	185	0	21	597	2	26	4 023	4 236
1929..	55	0	0	29	0	62	118	0	20	3 295	13	215	141	—	2 139	3	2 689	728	2 463	789	2 297	15 056	13 321
1930..	25	0	0	1	0	43	133	0	56	2 029	0	129	107	0	1 997	2	1 216	1 215	843	79	6	7 881	8 842
1931..	7	0	0	1	0	2	75	0	54	656	0	43	27	0	685	1	628	1 093	1 040	70	—	4 382	5 140
1932..	22	—	0	2	0	0	93	0	33	1 375	7	30	19	0	1 911	1	988	856	725	171	14	6 247	7 180
1933..	12	0	0	2	0	8	238	0	23	681	18	134	17	375	657	0	943	219	391	11	77	3 806	4 707
1934..	12	0	0	0	0	9	151	0	19	1 451	0	966	19	334	633	0	67	242	726	91	8	4 728	5 773
1935..	10	0	0	2	0	0	218	0	127	1 647	—	979	44	0	465	0	23	50	0	0	11	3 576	4 708
1936..	13	0	0	0	0	0	174	0	109	817	—	566	32	0	0	0	12	1	0	0	2	1 726	2 623
1937..	11	0	0	0	0	0	328	0	89	579	1	1 702	26	0	1 178	0	847	1 124	1 506	107	0	7 498	8 544
1938..	5	1	0	0	0	0	187	0	186	569	0	346	37	164	194	0	642	1 124	488	141	314	4 398	5 887
1939..	2	0	0	0	0	0	159	0	197	543	0	426	20	330	0	0	1 502	3 925	2 454	413	3	9 974	10 761
1940..	23	205	1	6	0	0	827	0	67	1 376	2	376	447	0	3 567	0	3 051	4 015	2 627	0	24	16 615	15 563
1941..	72	0	0	0	0	0	465	0	54	1 529	0	1 304	503	29	5 031	0	615	2 923	0	0	410	12 935	12 506
1942..	0	0	0	0	0	0	65	0	0	508	0	263	181	0	7 584	0	769	3 087	0	0	2 041	14 498	13 697

Merk: 0 = ingenting. — = Noe, men mindre enn ett tonn.

Tabellen er utarbeidet på grunnlag av utførselstabellene i »Fiskets Gang« og tilsvarende materiale innsamlet etter at trykningen av »Fiskets Gang« var innstillet. Summene stemmer ikke helt med sluttalene i den offisielle statistikken »Norges Handel«. For å vise differansen hvert år har en også tatt med sluttalene fra »Norges Handel«. Denne publikasjonen har imidlertid ikke med noen fordeling på tollstedet.